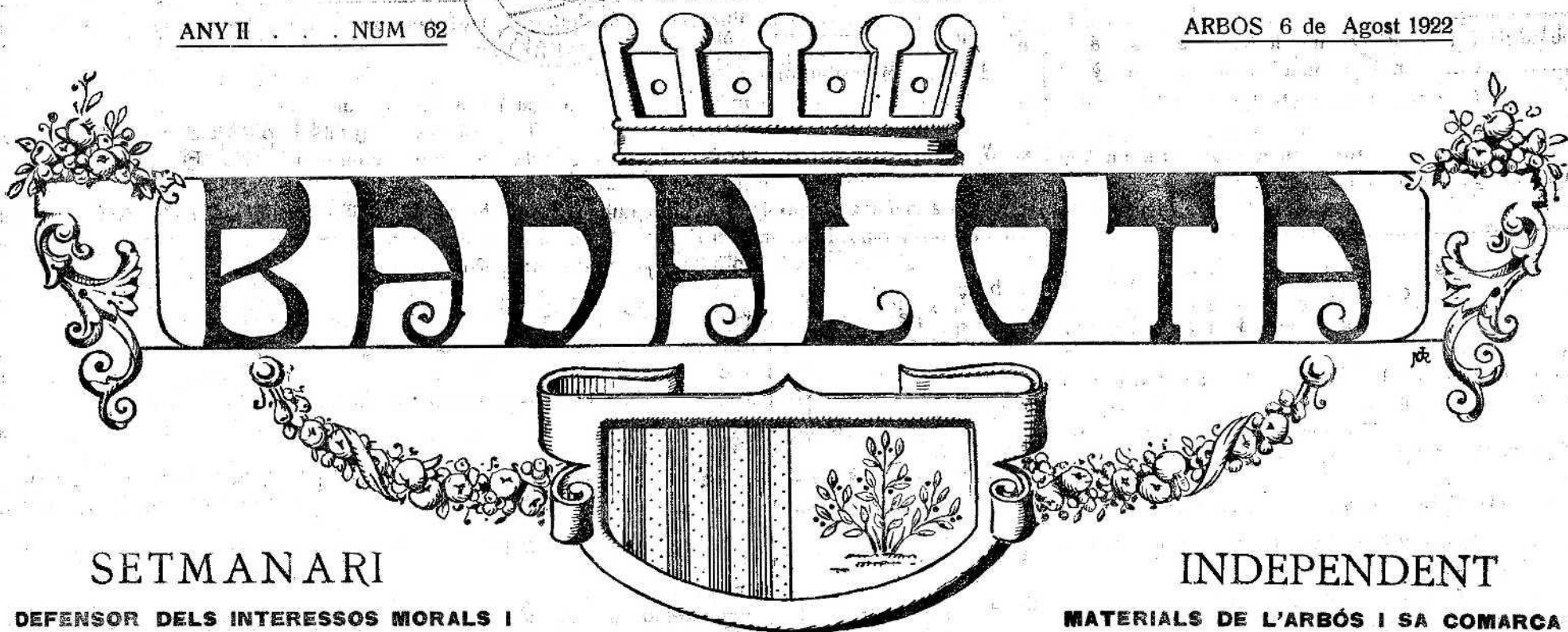

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

Capital Ptes. 5.000.000 - Reserves: Ptes. 325.000

Agencia d'Arbós: Rambla Gener 1, i Carrer Major, 64 - Telèfon 691

Tenim el gust de participar als subscriptors de les
OBLIGACIONS AL 6 PER 100 DE LA EXPOSICIO INTERNACIONAL DE INDUSTRIES ELECTRÍQUES DE BARCELONA que poden passar, a la seva comoditat, per aquestes Oficines a recollir les Carpetes provisionals contra entrega dels resguards que se'ls hi varen estendre.

Negociem tots els cupons venciment primer, quatre i quinze del corrent mes d'Agost.

HORES DE DESPATX: Matí, de 9 a 1—Tarda, de 4 a 7 tots els dies feiners.—Diumenges, matí, de 9 a 1.

CASH CENTRAL: Hipodaca, 24, (edifici propi) Tarragona

CHIFF AUXILIAR: Borsí de Tarragona, Rambla Sant Joan, 27

Altres Agencies: MORELL i TORREDEMBARRA

LES AMERIQUES

Saludém a tota a Colonia Arbossenca, desitjant-los-hi una agradosa estada; a l'ensemps té el gust de participar-los-hi que compta amb un assortit de NOVETATS a preus sens competencia en les diferents seccions que domina la Casa.

SE SERVEIX A DOMICILI

TELEFON 679

Els anònims

Fullejant revistes ens ve a la ma un petit opuscle sobre els anònims.

Talment sembla que en un poble com l' Arbós no hauriem de trobar-hi camp abonat per a fructificar-hi, ànimes baixes que no saben fer altra cosa, quan es creuen ofeses, que esgrimir l'odiosa arma de l'anònim. Tothom té dret a expressar la seva manera de pensar, mentres es fassi amb paraules ensenyades, però quan en lloc d'això es recorre a l'insult, i molt mes quan aquest insult és

anònim, deu fer-se tot lo possible perquè el seu autor o autors—individus que en son intel·lecte tenen que tenir-hi coagulats tots els mals pensaments—encar que a voltés encarnin el tipus de l'hipocresia mes alta, puguin ésser descoberts i senyalats a la vergonya pública fent-los caure sorollosament de l'escambell que la societat els hi havia aixecat.

Nosaltres hem tingut ocasió de recollir uns quants d'aquests paperots. El primer que tenim el rebé l'Alcalde de l'Arbós amb motiu de la vinguda de l'Orfeo Tarragoní a

aquesta vila: era un dia de joia pels arbosencs: per a donar major esplendiment a la Festa Major, els nostres capdavanters, fent un esforç superior ens feren fruit els cants d'una de les institucions corals de Catalunya; un cap embruït sortí amb l'amenaça no-res-menys que de tirar una bomba al mig de la plaça en el mateix dia de la Festa Major. Passaren dies i mesos i anys i a primers de Gener de l'any 1921 quelcom tragic devia haver passat per la població ja que dos anònims com dues bombes (!) (infeliç o infeliços) caigueren en dues cases d'aquesta vila i vingué el mes de Novembre i altres dos o tres anònims caigueren com dues o tres altres bombes (!) en altres tantes cases. I ja la tempestat llençada a bramolar i amb éxit per part de l'autor, de tant, en tant, el seu esperit genial (?), amb la facilitat que dona l'impunitat, va llençant ses «bravates»; pero avui que en tenim bastanta collecció, que en som possessors del primer i dels últims, que pequem en l'autor o autors, que els hi posseim correspondència, i que encar que el primer sigui fet amb lletres rallades de «La Vanguardia», la seva redacció guarda força estil, els hem entregats tots aquests documents a un expert calígraf. Molt será, pels indicis que tenim, que no poguem presentar aviat semblat ànima, i llavors si que será hora de fer neteja.

MORALITAT

Puresa embelleix la dona i ennobleix l'home.
Sa violació degrada la dona i rebaixa l'home.

Contemplant els temps remots i mirant els d'avui veurem que han variat molt. El progrés i la llibertat irradien sobre el món; tot vol ésser modern; però no podrà prescindir-se mai de molts principis antics. «Ameuvos els uns als altres»: aqueixes van

ésser i seran sempre les paraules de Jesucrist. Que bé aniria el món si cada un de nosaltres les practiqués: puix no van encaminades tan sols al bé de nostres germans, sinó també al de nosaltres mateixos.

Avui, a pesar de tot el nostre modernisme, el món es troba pitjor que mai havia estat. Tothom vol posar mà per a arreglar-lo, però sens que hi valgui: l'immoralitat creix i creix.

En les següents ratlles val a donar al llegidor la meua opinió sobre això.

Fa pocs dies llegint el periodíc, van posar-se els meus ulls curiosos en un article on Anglaterra afirmava que no sabia on arribaria amb el seu estat de desmoralització i confessava ignorar els mitjans amb els quals pogués assolir el seu millorament. Amb motiu d'això els Estats Units també deien: «I que direm de nostre poble, que potser està en pitjors condicions?» I dic jo, quins són els pobles que avui no estan també en les condicions d'Anglaterra i els Estats Units? Continuament es reuneixen conferències per a escalfir sobre l'estat de la moral, les causes de la immoralitat i deduir remeis per a millorar l'estat social. Alguns acusen a les pel·lícules i teatres, altres al ball, automovils, ... a això la generalitat atribueix el que noies de 16 anys hagin d'ésser portades a cases de correcció.

Pocs han dit que la falta prové dels pares; i aquesta es una real veritat: però els pares encara que volguessin, poc poden fer, puix de l'obediència dels fills als pares no mes en queda la memoria, ja que les llibertats i les lleis governamentals han influït fins en la família. Altres culpen la dona; diuen que la dona moderna és una menaça a la moralitat masculina, i que si bé abans l'home mirava la dona per inspiració i exemple, avui troba que no solament les noies han descuidat els principis d'educació, sinó que es comporten com si no existissin.

Sessions en els Clubs de Dones, Escoles, Colegis, etc. Associacions en general, Esglésies, se'n donen cada dia. Com remeis s'han obert noves ensenyances i divertiments en les Escoles. S'han donat instruccions als pares i noies; però jo crec que ben pocs resultats daran en les llars que estan ja destruïdes, i que ben poca cosa es pot fer entre els homes i dones que han pujat malament, doncs ja es massa tard per ells. Es fa precis salvar als nens i nenes malmesos per mal exemple dels majors, que obliden fins els deures familiars. Perquè què seria d'ells el dia de demà?

La immoralitat s'ha extès a l'extrem de que aquest país sofreix una minva en la seva població, la qual cosa ha preocupat a metges, ministres, homes il·lustres, etc. El divorci és una de les grans causes de l'estat d'aquests pobles en el dia d'avui, ja que ell ja és una immoralitat practica.

Donem una mirada a l'humanita ferida. Hi veurem primer de tot, petites criatures que en altre temps haurien sigut poncelles de l'ignoscencia; avui, sens gota de candidesa ni de respecte peraltar-los-hi l'educació i disciplina. Moltes vegades les veurem amb marques de cicatrius brutals en les seves cares i braços o contemplarem un noi o noia de 12 a 13 anys rodant pels carrers, lliures, exposats a tot perill, o se'ns posaran davant els ulls noies de 16 anys amb totes les infols de dona, però ignorants, apartades de totes les virtuts que tindrien de posseir, de modals ordinaris, amb cara i llavis pintats, vestits sobre genoll i que desitjoses de plaers roden al volt de la flama del món, caient cremades moltes vegades. També veurem en llocs publicsenyoretes i dones de totes classes socials en posicions estranyes i fumant amb descaro; o sentirem en algunes ocasions les paraules mes grolleres que l'home hagi dit, sortint dels llavis de noies que semblen prudentes i modestes. Veurem joves que no mes troben felicitat en el vici. Altres que no s'han aprofitat mai de les experiencies que el mon els hi dona, i creuen conèixer el mon. Aquests són algunes de les coses, lector, que si tu viatgesis

veurles, i que tracto de fer-t'ho veure amb l'imaginació.

El mal està arrelat tant a les llars, que poques són les que s'en lliuren; el cap de la familia comença no portant-se com a tal, no estima a sa esposa; la esposa no obeeix al marit, els fills i filles no obeeixen als pares, etc. Aquest país ha cridat a les esglésies per a salvar al poble, veient que ningú sino elles ho pot fer-ho. I es una veritat; la salvació està en les esglésies, puix la moralitat i la religió van de braç.

Les esglésies obren llurs portes, se'n fan llocs de sana recreació, s'anuncien els seients *gratis*. Les essociacions cristianes obren llibreries, fan campanyes, sermonegen pels carrers. Mes l'humanitat no sembla posar gens d'atenció en tals coses; cap profit en treu. El mal ve ja de temps, i com us he dit abans, el vici creix, els escàndols augmenten, com així també el nombre de llars i joventut desgraciada.

Al donar al llegidor la meua opinió sobre els culpables de l'estat social d'avui, diré que no són les dones, encara que ho sembli, sinó que qui en té la culpa són els homes. Des de que Eva va menjar del fruit prohibit, que l'home ha culpà a la dona de tot.

Per convencer-nos no més tenim que llegir l'història del món fins a nostres dies, i ben bé veurem que és la dona qui ha vingut imitant a l'home en tots els actes per ell acomplerts. En els nostres dies tenim les dones en la política, en els negocis, en els esports, a tal extrem en aquests últims, que Anglaterra està prenent mesures per previndre un tercer sexe que està prenent peu en aquell país. Probablement ho haureu llegit. Tant mateix avui ens volen imitar hasta en el vestir.

Aquestes coses de que us faig esment són, després de tot, una demostració de coratge de la dona, i no es poden calificar per res de dolentes; mes, les dones per desgràcia han imitat als homes en la pèrdua de la religió, i ademés d'això han après d'ells el crim, el robo, i hasta les mullers diuen avui: «si els marits volen fruir de certs privilegis, perquè no podem nosaltres gaudir també d'ells?» La dona, en poques paraules, és tot ço que un home fa d'ella.

Donem una mirada a la multitud que asisteix a missa els diumenges i dissortadament hi veureu pocs homes.

Es que les esglésies s'han fet tal volta no més per les dones?

Perquè doncs culpar a la dona?

Eduquem a la dona ens deia un article publicat a les pàgines de BADALOTA. Es una bona raó que si la dona és educada sabrà educar els seus fills i els farà a la seva imatge. Però, no reflexioneu que primer ens tenim d'educar nosaltres mateixos? I si ho fem així, no serà molt probable que la dona ens imiti?

Devem enorgullir-nos de que el nostre país, Catalunya, no hagi arribat a tal baixesa de costums, i com amants de nostra pàtria haveu de procurar que entre vosaltres no hi tingui cabuda la immoralitat.

Es la meua creença, llegidors, que mai un home és suficient bo per una dona. Recordem que tenim mare, germans, i que molts de nosaltres voldrem tenir muller que el dia de demà ens pot donar fills. Qui és el de nosaltres que no esperarà tenir per companya de vida una dona model? Compadeixem-nos, doncs, d'elles, protegint-les, compartint els seus treballs; i no hi ha dubte que la felicitat regnarà en nosaltres, puix aquesta no es conclou en el goig egoista, sinó en fer feliços els altres que estan al costat nostre.

Què són els plaers d'aquest món comparats amb el nostre deure social?

Nosaltres estem al món per complir la nostra obligació: i no és home el que així no ho fa: com a fills devem obeir als pares i tenir-los-hi afecte; com a germans, cuidar de nostres germanes, pro-

tegir-les, guiant-les i honorant-les amb la nostra conducta; com a casats, complir els deures d'un marit; i com a pares, fer de pares, tal com la llei ens mana, educant als fills, perquè demà no tan sols siguin iguals a nosaltres, sinó millors, en lloc de pitjors com avui passa. Fent-ho així donarem vitalitat a la societat i fortitud a la nació. No arribarem a la degradació en que's troben avui dia molts pobles; tal que no saben com posar-hi una traba ni on aniran a parar.

Negre dibuixem el quadre, mes també sortosament podem posar-hi espurnes de claror.

«Retem gràcies al cel per les braves dones que tots nosaltres coneixem i que són tanies que complint grans ideals d'esposes i mares mantenen heroïnament l'honor de la familia. Ni alçades o calgudes, ni dolors o fatigues, ni faltes del marit o ingratiitud dels fills, ni privacions o pèrdues, ni oportunitat del benestar o atracció dels plaers, poden temptar tan nobles dones a deixar de complir les seves obligacions, o separar-les de la seva llar. Maria la Mare de Déu fortifica amb gràcia la fortaleza del cel tan admirables mares que són una de les més sagrades benediccions d'aquesta terra. Això és lo que ens diu l'Arquebisbe de l'Església Catòlica de New-York, en el seu article sobre el control de naixements.

La indisoluble unió dels esposos s'aflansa quan del seu intens amor ve a néixer un altre ésser que tendre i delicat creix, recordant-los-hi llurs dies d'infantesa i mostrant-los-hi que de llur pròpia carn i sang han creat algom pur, diví i innocent. Una benedicció com són els fills en el matrimoni, serà possible que s'anuli?

Per acabar diré que essent de pura necessitat trobar un remei i ben aviat, posem tots nosaltres de la nostra part tots els esforços, començant per fer de cada u de nosaltres un perfecte home, ja que Déu ens va posar al món per això. Acostumem-nos a fer sacrificis personals pels interessos públics. Mirem el món per sa realitat: «Una vall de llàgrimes». Sapiguem sofrir les contrarietats que ella donen (i ho sé per pròpia experiència) coneixement, consol i pau.

La moralitat ens farà homes i ens conquistarà l'estimació i respecte de tot hom. Amb ella logrem que ens imiti el sexe femení i la formosura de les seves ànimes traspararà en ses cares i ennoblirà els seus cors, tornant-se modestes, bondadoses, i criant-se innocents i pures, virtuts que la dona ja té de per sí i que són per elles d'una verdadera necessitat.

De no fer-ho el món empijoraria de generació, en generació a l'extrem de que llavors fóra solament la mà justiciera de Déu la que podria posar terme a tanta perversió.

LLUÍS AMIGUET

Chicago, Juny de 1922.

QUI NO AMA NO VIU

I

Jo tenia un neguit. En el meu cor s'hi anava destil·lant de gota en gota la cruel amor d'aquell que mor baix l'impresió glacial de la derrota.

A tothora una pena rosegava els mes nobles recons del meu esperit. L'optimisme sovint se me n'anava i en mi el dolor regnava tot seguit.

Un buit dintre de l'ànima sentia, M'esgarriava de mirar cap dins; sempre aquella foscor m'esporguïa semblant que el cor se'm queia a bocins.

Que negre que era el mon i que dolent! Que trist quan de tothom desconfiava! Però creueu estrany que odiés la gent si a mi mateix també sempre m'odiava?

Afroses hores tot solet passades meditant les miseries d'aquest mon

que a tot arreu jo veia, igual que onades que el meu viure empenyien no se a on.

Lluites terribles feien de ma vida un llarg calvari, sens profit ni gloria. I era tan fosca i negra la sortida que res ja no pot dir-me la memoria.

Si escoltava una veu: «Calla, resigna't» —deia com veu d'un angel inspirada— I una altra responia: «Crida, indigna't que el mon és injusticia malhaurada».

I jo, indecís, dubtós, sempre esperant que nova llum amprés ma intel·ligencia, pensava, ai infeliç! anar trobant solució a la vida, en la ciencia.

I a cada pas un desengany trobava. La confusió dintre de mi creixia. Un desitg i espantós ara hi brostava... Pensava rebutxal, pero el volia.

II

I la llum arribà. No pel cervell on la fredor l'hauria apagada; vingué pel cor, que es sabí com un vell quan parla de sa vida ja passada.

Oh! si. Que en sap de coses nostre cor...! Perque. Deu meu!, abans jo no ho sabia? Quantes vegades, ai! ami la mort perque la veritat desconeixia!

El cor m'obrí del viure l'ampla porta; un pur goig m'anuncià nova existencia, i el somri celestial que tan conhorta felíx vingué a complaure'm la consciencia.

Quin era l'angel que el meu cor gulava, fent sortir flors d'un camp acid i sec? No ho heu endevinat? L'amor que anava l'espai portant-me i aliunant-me l'ofec.

I així com un amor anà prenent del meu reialme possessió completa, de l'ànima la pau anà creixent i l'amargor fugí tota desfeta.

Aquelles ombres negres misterioses, que sobre el mon l'aborriment pintava fonent-se anaren, com les paoroses visions d'un somni que l'esglai portava

L'ànima d'innocencia s'omplenà, de bondat, confiança i alegria, i una aurora esplendent dintre hi brillà que amb llum radiant de goig em deixondia.

Amor, balsams sagrat, tu aquesta vida, regenerada, sabia i agradosa, has portat al meu páram. Qui s'oblida de ta virtut divina i misteriosa?

Imatge celestial, mai més, mai més, del meu cor agraït t'esborraràs, i si algú em diu que encara el mon no ha entés li respondré: «ama molt i l'entendràs.»

ANICET VILLAR

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió del dia 1 d'Agost.

Assisteixen els Concejals senyors Amiguet, Feliu, Rovira, Batet i Albornà, presidint l'Alcalde senyors Cruaïes.

Es dona compte d'una carta de la Intervenció de la Mancomunitat de Catalunya, demanant que's posi al corrent de pago aquest municipi. S'acorda fer-ho així.

Es pren esment d'uns fallos dictats per la Comissió mixta, declarant soldat a Domingo Roquer Rovira, prófugo a Josep Sans Hugué, i excluit total a Ramon Palau Jané.

Es concedeix permís a don Anton Feliu per a fer obres a una casa del carrer de la Plateria, construcció d'acera i empalme a la cloaca del desaigüe.

Seguidament el senyor Alcalde participa que a sollicitut seva, don Joan Roquer Mari ha concedit gratuïtament una columna de ferro de la seva propietat per l'instal·lació del llum públic acordat posar al passeig de la Badalota, acordant-se acceptar-la i fer constar en acta l'agraïment de la Corporació a dit senyor.

Finalment i després de parlar-se sobre la Festa Major

es nomena una Comissió de veïns i un Concejal, que cuidi de l'organització dels festetjos.

■ ■ ■

RELIGIOSA

Diumenge IX després de Pentecostés. A dos quarts de dotze, Catecisme de Perseverancia; a dos quarts de quatre, doctrina, i a les cinc, funció i plàtica dominical. Dimécres, començarà l'octavari de l'Assumpció de la Verge, després del Rosari.

Misses: Demà a les sis, per a Ana Lidia Sommer; divendres, per a Francesc Amiguet, i dissabte per Francesc Janer.

■ ■ ■

JANÉ I CRUXENT

Negociem tots els cupons, abans i després del venciment en el preu més alt, com també avisem seguidament els títols que s'amortitzen, encarregant-nos de llur cobro.

■ ■ ■

VARIA

Quan BADALOTA, moguda pel desig de que nostra vila vagi urbanitzant-se tal com cal, es permet fer alguna indicació encarrilada a que es tingui atenció en ço que pot o no millorar els carreers, no manquen els comentaristes que atribueixin nostres observacions a falta de feina i al desig de trobar sempre palles als ulls dels altres.

Ves! No ens havíem adonat! I fins havíem quedat convençuts de que altre no devia ésser el mòvil que ens va fer publicar la nota de la setmana passada. Perquè quin té feina el gat pentina. Oi? Però aqueixa vegada, quasi, es pot perdonar BADALOTA: ja què,—lectors, jutgeu—no van ésser brosses el que vam veure, sinó vigues. I qui és que no veu vigues? I més si aquestes van destinades a consolidar un pont com el del Teatre Arbossense, tan ben posat per a tapar el pas a veïcles massa revinguts que amb el seu trontoll podrien destorbar les audicions musicals que s'hi donen. Quí és que es queixa de que le carrer continui embussat, si previsorament l'Ajuntament subvencionà l'obertura d'un carrer 50 metres més avall, per on podran passar-hi tots els envalums que convingin?

I deixant-se de preocupacions aquests regidors que deuen rumiar el perquè algun xerrameca diu que en les sessions se'ls hi escamoteja el donar compte dels permisos concedits per a fer obres que interessin a la via pública diguin que com que es tractava d'una millora del carrer, i ara van escasses, els hi van voler donar una sorpresa agradabile.

A més, no sabem perquè han de capficar-se. Suposem que sia veritat. Volen més comoditat que el tenir qui pensi i prengui acords per ells, estalviant-los-hi la feina de rumiar i discutir, i trobar-se el pa a la post sense costar amonins? Aixó no els ha de molestar per res. I menys ara que es diu que s'està inventant un aparell d'acords, automàtic. El secretari tirarà deu cèntims, voltarà la maneta, sortirà sí! o no! i ja està llest. Bona nit!.....

(Xiiiiist... Si no ho xerreu us ho direm... Havem fet aquesta gacetilla perquè, nois, no sabem com manegar-nos per omplir aquesta plana... i Xiiiiist!).

■ ■ ■

AGRICULTORS! No malveneïu vostres productes.

COMERCIANTS! Realitzeu tots els negocis

la Casa JANÉ I CRUXENT amb

garanties, vos facilitarà les pessetes a l'acte.

■ ■ ■

ESPORTIVA

FUTBOL: Diumenge passat, entusiasmats de l'esport, i esperant presenciar un partit vistós i animat, donada l'igualtat de categories d'ambdós equips que eren l'«Arbós» i el 2.º del Noia de Sant Sadurní, ens traslladaren a aquella vila.

Mes a l'entrar al camp ja començat el partit, son defraudades les esperances i ens disilusionem fortament. Lo que

vam veure no era un partit de futbol, i es que al conjunt de l'«Arbós», salvant honroses excepcions, ço que menys els preocupa és jugar a futbol i a mes que tot cerquen el lluïment personal, no essent res per ells els colors del Club i el progrés de la seva entitat. No consisteix precisament el jugar a futbol en guanyar o perdre partits, que de vegades depen de la sort, mes si que es precis que un conjunt presenti certa tàctica, se li vegi bona voluntat i fe en el joc; que podriem dir-ne dignitat deportiva i que mantes vegades havíem vist en el primer equip de l'A. D. A., ha anat perdent-se fins a tal extrem que en aquest últim partit brillà per sa absència, repetim salvant honroses e xcepcions. I aixó que no sabem a que atribuir-ho, tal vegada sigui degut a manca de disciplina. Es un joc de companys. Doncs, el companyerisme, la disciplina—sense la qual en aquests cassos és impossible aquell—els colors del club, el bon nom de la colectivitat i fins els ideals partidistes han d'ésser la brújula que ha de guiar-los. Sens tenir aixó en compte, és difícil, impossible d'anar en lloc.

Sentirem que aquestes quatre paraules molesessin algun jugador; no és aquesta nostra intenció, ans al contrari: ens ha mogut sols el desig d'encoratjar-los, tot esperant veure en el partit d'avui una rehabilitació i un joc decidit i portat amb fe de bons deportistes.

■ ■ ■

ASSEGURANCES SOBRE

Incendi = Accidents = Vida = Robo

P. PLANA MANÉ

Inspector de «La Catalana»

Major, 10, primer. VENDRELL

■ ■ ■

Avui a dos quarts de 5 d'aquesta tarda, partit de futbol entre el 2.º equip del Noia de S. Sadurní, i el primer de l'Agrupació Deportiva Arbós.

Preus: Entrada: Socis i llurs families, entrada lliure; No socis 0'50 pessetes. Seient, 0'25. En el camp d'esports d'aquesta vila.

■ ■ ■

JANÉ I CRUXENT

Casa que s'acredita per donar millors Canvis en les Compres i Vendes de Valors i Moneda Estrangeres. Totes les tardes a les 6 té els Canvis Estrangers del dia.

■ ■ ■

ESCOLAR

L'exposició Escolar en l'Escola de nois continuarà oberta de 10 a 12 del matí i de 3 a 6 de la tarda tots els dies feiners fins al 14 del corrent.

Ens suplica la Junta de La Mutualitat Escolar cridem l'atenció del pares dels mutualistes perque procurin que llurs fills concorrin als exercicis d'educació física que tenen lloc tots els dies de 9 a deu del matí a la Sala Pública

Del contrari, per ordre de disciplina, es veurà obligada dita Junta a l'imposició d'algun correctiu als que, sense causa justificada, faltessin a aquells actes.

VARIA

Entre nosaltres es troba D. Laureá Moreno i sa família. els hi desitgem una bona estada en aquesta vila.

■ ■ ■

Després d'una felíx travessia ha arribat, procedent de l'illa de Cuba D. Josep Rosés, qui ve a passar el que resta de la temporada d'estiu, al costat de la seva família. Nostra benvinguda

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770

Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 34

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registral)

(Medalla d'or en la Exposició de S. Sadurní de Noia)

CINTO RIBOSA**Banyeres del Penedès (Tarragona)**

La Fabril Española

Es dedica a la compra-venda de fustes en brut i elaborades; s'encarrega de la confecció de caixes per a tota mena de fruites; venda de Blanc d'Espanya, Ocres, Jaboncillo; venda de : : serradures i desperdiciis de fusta : :

Pels particulars se serra a hores

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositorio General

Juan Mas Vidal Arbós del Panadès

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS

SITUAT EN EL PUNT MES CENTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11 - Teléfon 2239

Vins per a l'Exportació

Magatzems:

ARBÓS (Tarragona) Tel. 667

Santiago Urgell Urgell

Vins de collita propia

Servint-se a domicili

BARCELONA, Carrer Barbará. Tel. A 823

Carles Mas Tarafa

Administració compra-venda de

Finques rustiques i urbanes

Prestecs hipotecaris

Facilitats per a l'adquisició de finques en les principals capitals i poblacions importants

CASES PER VENDRE EN BON INDRET DE LA VILA I DE TOTS PREUS

Terrenys propis per a edificar

Major, 56 Arbós del Penadès

Pneumosol Castellvi

Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARRQS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:

Farmacia Castellvi, VENDRELL

Fábrica de Mosáic Hidráulic-Vda. i fill de E. Juliveri

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica : Escales, aigüeres, lavabos, piques, waters, safareixos, dipòsits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

Doctor Robert, 12 i Nord, 5

TELÉFON 811

VENDRELL

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

CASA VALLÉS Despatx i Taller: Platería, 6.-ARBOS

TALLER I FUNDICIÓ DE METALLS

Reparació de motors elèctrics i de gasolina REPARACIONS MECANIQUE

Dipòsit de materials elèctrics de tota mena

Làmpares de totes marques i del país a preu de fàbrica

Existència d'aparells de luxe per a menjadors i habitacions

Planxes elèctriques i bateríes de cuina

Waters País complets a 85 ptes. -:- Lavabos de pisa inglesa a 150 ptes.

PILOTES DE FUTBOL DE CUIRO CURTIT AL CROM A 25 PTES.
DIFERENTS TIPUS EN MES BARATO I MES CAR

Venda d'aparells i cobertes per a combatre la mosca de les oliveres

Bomba PRAT

La de major rendiment i menys desperfectes.

Sis tipus de bombes de petita capacitat per a cases particulars a 585, 630, 759, 820, 1095 i 1116 pessetes respectivament.

Aquesta casa fa el 15 per 100 de descompte

